

Bönsöndagen

Tom Hardts postilla, andra årgången

Evangelium: Matt. 6:5–8.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna söndag, "Bönsöndagen", undervisar Jesus oss i evangeliet och predikotexten om den kristna bönen, alltså om den bön, som skiljer sig från den opånyttfödda, av påsken och dopet oberörda bönen, som ständigt, med stor iver och många ord frambäres över hela jorden av hedningarna. Jesus säger om denna hedniska bön och dess bedjare: "Så varen då icke lika dem". All denna målmedvetna vilja, all denna moraliska ansträngning, allt detta uppåd av religiös koncentration, som vill dra in andra i bönen möda och därför medvetet och i pedagogiskt syfte sker inför alla, i gathörnen, med synliga gester och iögonfallande bönemantlar, har som sin utgångspunkt människans eget jag. Den är en gång för alla till sina grundvalar avtäckt av apostelns ord: "De förstå nämligen inte rättfärdigheten från Gud, utan söka komma åstad en sin egen rättfärdighet och hav icke givit sig under rättfärdigheten från Gud". (Rom. 10:3) Därför är denna bön i nödvändig motsättning till den kristna bönen, som avlägger varje sådan jagiskhet, varje sådant beskådande av sig själv och andra, varje iakttagande av böneteknik, andningsregler och berusande ordval, och som i stället nedstiger i dopkällan, bekänner synden, griper om Guds rättfärdighet i påsken och bekänner sig vara Gud behaglig för påskens skull, för Kristi döds och uppståndelses skull. Det är den avklädnad, den utblottelse, det steg ut ur världen, som Jesus kräver med orden: "Nej, när du vill bedja, gå då in i din kammare och stäng igen din dörr, och bed till din Fader i det fördolda". Denna kammare upprättas icke genom klosterklausurens tystnad, genom den igenmurade cellen, genom svärmarnas mörka rum, utan genom evangelium, genom tron, genom Den Helige Andes omvändelse, som ensam ställer oss inför den levande Gudens ansikte.

Därför är bönen oupplösligt förenad med evangelium, med Ordet, som upprättar det rätta förhållandet, den rätta ensamheten, mellan Fadern och oss, mellan den uppståndne Sonens fader och dem, som tror på Sonens uppståndelse som vägen till Gud. I tron på detta Ord, på dopets påskrättfärdighet, på

det nya livet från Kristi lekamen och blod, förvandlas vi till Sonens likar, till förebedjare av sådan kraft och värdighet, att Jesus kan säga: "Och jag säger eder icke att jag skall bedja fadern för eder, ty Fadern själv älskar eder, eftersom I haven älskat mig och haven trott att jag är utgången från Gud". Vi är själva förebedjare, själva mäktiga att bedja, ja, iklädda Sonens prästerliga skrud, allt genom tron på påsken, tron på påskens främmande, förvärvade, tillerkända, tillräknade rättfärdighet. Ja, i vår bön prövas vår tro på påsken. När vi faller ned inför Gud och börjar bedja, överfaller tusen skäl oss som motargument mot vår bönhörelse. Vår synd kallar på Guds dom, inte på Guds välbehag: "Vi veta ju att Gud icke hör syndare". (Joh. 9:31) Vår allmänna oandlighet, vår medfödda köttslighet, vår bristande koncentration, vår svaga, flämtande, ja, obefintliga tro – allt bygger en mur mellan oss och Gud, får vår bön att sjunka mot golvet och inte att stiga som rökelsemoln mot höjden. Just då gäller det att hålla sig för helig, att se sig som rättfärdig, tro sin frälsning genom påsken, genom evangeliet och dopet. De läppar, som mottagit Lammet under bröd och vin har förvisso Lammets kraft att i bönen förtrampa Satan, utverka stora ting, nedkalla andlig och lekamlig välsignelse över oss själva och över vår nästa. Här om säger vi så:

- I. **vår bön har sin fasta grund i påskens evangelium,**
- II. **vår bön vet sig vara av Gud befalld och honom behaglig,**
- III. **vår bön gläds åt att vara hörd av Gud och verka stora ting.**

I. Vår bön har sin fasta grund i påskens evangelium.

Vår omvärld virvlar av alla slag andliga nyheter på religionens fält, där bönen klätterstege till Gud erbjuds under olika former. Gemensamt för dem alla är stegens fundament, som är obotfärdigheten, är frånvaron av Guds Lag, som dömer tankar, ord och gärningar, är frånvaron av evangelium om syndernas förlåtelse för Jesu Kristi skull, erbjuden åt tron ge-

nom nådens medel. Kort sagt, det är en bön, som inte vill veta av det ordet: *"vilken utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull"*. (Rom 4:25) Bara här men också just här skänks åt bönen dess säkra grund. Vi kan och skall tala till Gud som hans rätta barn, som söner och döttrar i Sonen, som rättfärdiggjorda genom tron allena för Jesu Kristi skull.

II. Vår bön vet sig vara av Gud befalld och honom behaglig.

När människan närmar sig Gud, frestas hon alltid till någon självald besynnerlighet, till falska fromhetsövningar, sprungna ur jagets rika förråd av sådant lättviktigt gods. Därför gäller det att i allt förhållande till Gud bygga på hans instiftelse och uppenbarelse, som då han säger: *"Bedjen, och I skolen få"*. Det är inte förmäthenhet, andlig närgångenhet, då jag av det höga och gudomliga Majestätet utbeder mig andligt och lekamligt gott. Det är hans från himmelen kungjorda vilja, att jag skall bedja, och hans välbehag vilar över mina böner. Om jag inte beder, vanäras jag

hans namn, bryter jag mot hans vilja, drar jag över mig hans dom. Med så mycket större iver skall jag därför åkalla hans namn.

III. Vår bön gläds åt att vara hörd av Gud och verka stora ting.

Jesus säger i dag: *"Bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bliva fullkomlig"*. Den bön, som vi i påskens stora kraft och på befallning av påskens Herre frambär, skall ytterligare stegra och förhöja påskens glädje, skall låta påskan bära frukt i nya påskunder. Gud har i sin oändliga visdom och godhet, sin nådiga världsregering utrustat min bön med kraften att förverkliga hans vilja, utföra hans gärningar, verka hans under. Bönen som rätt bön står aldrig i motsättning till Guds herradöme över skapelsen utan är en del av hans skaparmakt. Därför verkar bönen Guds gärningar och skall fylla oss med tacksamhet och glädje över det, som vi får verka, och vari vår kallelse till Guds egendom bekräftas och uppenbaras.

Amen.